

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

IVRIS CANONICI|| SEV PONTIFICII|| PARTITIONES,||

Grégoire, Pierre

[Frankfurt], 1595

VD16 G 2996

22 De prædicatione verbi Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-63677

DE PRÆDICTIONE A
verbi Dei.

TITVLVS XXII.

C A P. I.

Continuatio & prædicatio quid.

INter res spiritales necessarias Ecclesiae
Prædicatio est: quæ nihil aliud, quam
annuntiatio verbi Dei, & voluntatis e-
ius. **a**

S C H O L I A.

a ca. interrog. causa i. q. i.

C A P V T II.

De duabus speciebus prædicationis.

Prædictor † bonus vel malus inueni-
tur. Oportet vero, bonum & eum, qui
docet & instituit rudes animas, talem esse,
ut pro ingenio discentium possit semeti-
psum temporare, esse item irreprehensi-
bilem, maturum, pauidum, a potentem in
opere & sermone, b electum seu misum, c
scientem scripturas sacras & canones. **d**

S C H O L I A.

a cap. 12. oportet. 8. quaestio. 1. & in epistola
Divi Clemens ad Iacobum. ca. s. rector,
43. distinct. de Officio prædicationis, vide D
multa utilia, in Concilio Tridentino, ses-
sione quinta, de Reformat. ca. 2. & sessione
21. de Reformatione c. 4.

b ca. inter cetera, 15. de offic. indic. ordinat.
libr. 1. tit. 31.

c cap. fin. §. fin. de offic. indic. delegat. libr. 1.
tit. 29. inter artifices longa est, & magna
differentia, & c. l. inter artifices, de Solutio.
Pand. & personalia non mutant personam,
leg. quia tale, solut. matrim.

d cap. ignorantia, in 1. 38. dist. facit, ca. quid
est hoc, 17. dist. 50.

C A P V T III.

Quid prædicandum in Ecclesia.

Verbum itaque Dei erit † prædicant-
dum in Ecclesia, & quæ a Deo ipsi
prædicatores didicerunt per sacras literas,
non ex proprio sensu: a non admiscenda
profana, quæ non ædificant: b annuncia-
dæ virtutes & virtus illarū præmia, horum
pœnæ. c Qui indulgentiarū ratione quæ-
stores sunt eleemosynarum, nihil ultra cō-
tentia in literis populo proponere debet. d
Admonendus, & populus, vt decimas &
alia iura Ecclesiastica fideliter exsoluat, evt
operas sibi inuicem exhibeat. f

S C H O L I A.

a canone finali, in 3. dist.**b** ca. quinto, cum multa, 86. dist. iunge, ca. 1.
2. & ca. 7. legens, 37. dist.**c** cap. exiit. §. ne quicquam, de verborum si-
gnific. in Sex.

d cap. cum ex eo, 14. de pœnitent. & remiss.
libr. 5. titul. 38. Fuerunt, & postea aboliti
prædicatores questuarii, in cap. 4. de Pe-
nitent. & remissio, in Sex. & in Concilio
Tridentino, session. quinta, de Reformatio.
cap. secundo. §. fin. & session. 21. de Refor-
matio. cap. 9.

e cap. 1. de Decimis in Sexto. Clementi. cu-
pientes. 3. §. illos etiam, de Ponis.**f** ca. te quidem. §. fin. & cap. sequen. 11. qua-
stio. 1.

C A P. IIII.

Quibus licet prædicare in Ecclesia.

Officium prædicandi † verbum Dei pri-
uilegium est, a & munus proprium
Episcopi, b aliis prohibitum sub pœna ex-
communicationis, nisi a summo Pontifice,
vel loci Episcopo, licentia detur. c Pro-
hibitū & Monachis, d nisi sufficietes fue-
rint approbati, vt & clericis & Presbyteris:
e requisita etiam & habita prælatorum
E suorum licentia. f Non potest, quis etiam
idoneus prædicare in alterius parochia, si-
ne eius curionis vel Episcopi licentia. g
Quamuis etiam detur potestas prædican-
di Monachis mendicantibus, & aliis in
propriis monasteriis, & alibi; tamen illis
non

non licet prædicare in illa hora, qua loco- A
rum prælati, cuiusmodi sunt curiones, præ-
dicabunt, vel coram se facient prædicare,
nisi in contrarium licentiam habeant. b
Prohibitum & est prædicare laicis, cuiuscumq;
sint scientiæ, vel auctoritatis, cum
proprius ordo doctorum sit in Ecclesia
Dei: i multo magis prohibitum mulie-
ribus.

S C H O L I A .

- a ca. quod Dei timorem 5. de Stat. monach.
- b ca. inter catena 11. de Offic. ordinat. lib. 1.
tit. 31.
- c ca. excommunicauimus 13. §. quia vero,
de senten. excommun. lib. 5. tit. 7. cap. cum
ex iniuncto 12. de Hæretic. quomodo e-
nim prædicabunt, inquit Apostolus, nisi
mittantur, 2. ad Timoth. 3 ad Romanos
10. in Concilio Tridentino, sessio 5. de Re-
formatione. cap. 1. & sessione 24. de Refor-
matione, c. 4. Misit ita Dominus discipu-
los, Euntes, prædictate Euangelium uni-
versæ creature, &c. D. Matthei, cap. fin.
cap. in nono 21. distinct. Quare & Esaias
dicebat ad Deum: Ecce ego, mitte me,
Esaiæ 6. & in cap. 9. in scripturis, 8. qua. 1.
Elegit ipse Christus 12. Apostolos, & 72.
discipulos. dicitur Matthæi, capit. 9. Luca
10. Quia autem Episcopi qui successerunt
in locum Apostolorum, non possunt, per se D
semper ubique in sua diœcesi munus hoc
prædicandi exercere, alii probatis demandan-
t. ca. inter catena 15. de offic. iud. ord.
- d capit. 9. adiucimus 16. questio. 1. quia mo-
nachus, non docentis sed plangentis habet
officium, can. monachus no 4. & seqq. 16.
quest. 1.
- e capit. doctos 2. q. 1. can. quod Dei timorem
5. de Statu Monach. lib. 3. tit. 35. Sic inter-
dictum est mendicantibus Monachus præ-
dicandi extraneis officium, & audiendi
confessiones, in ca. unico. §. confirmatos de
religios. domibus in Sext. nisi cum licentia
habita a rectore Ecclesia, ut & ibi Glossa
notat, & docetur in ca. cum ex iniuncto,

- A de Hæretic. in Concilio Tridentino, sessio-
ne 5. de Reformatione capit. 2. & sessione
24 de Reformatione cap. 4. in capit. exit, qui
seminat. §. verum, quia expresse, de
verbis signifi. in Sext. & in cap. 1. §. ideo-
que, de Privilégis, in Extrauag. commu-
f. ca. quam sit laudabile 10. de Iude. libr. 5.
titul. 6. Impetrant illam licentiam mendica-
entes a superioribus, quos dicunt ministros
& definitores, in capitulis, c. exit 7. §. ve-
rum quia, de verb. signifi. in Sexto.
- B g Cle. dudum 2. de sepul. ca. cum ex iniuncto
de heretic.
- C h Dicta Clementina dudum, de Sepulturis.
i Dicto cap. cum ex iniuncto 12. de hæretic.
ca. sicut in uno 14. cod. tit. vbi alia ratio-
nes adductæ, & in Concilio Carthaginensi,
4. cap. 98. & ca. mulier 29. §. laicus 23. di-
stinctio. Laicus (inquit) præsentib. cle-
ricis, nisi ipsi rogantibus docere non
audeat. iunge c. 19. adiucimus 16. q. 1.
- k Dicto c. mulier 23. distinct. mulier quam-
nis docta & sancta viros in conuentu do-
cere non presumat. can. mulierem, & quast.
5. ex dno Augustino questione 15. que-
stionum veteris Testamenti, & ca. mulier
20. de consecrat. distinct. 4. Melius in ca.
nona quadam 10. de Pœnit. & remiss lib.
5. tit. 38. facit. c. unicum. de relig. dom. lib.
3. extra. commun.

C A P V T . V .

Modus prædicandi.

P Rædicatione Ecclesiastica, debet fieri se-
cundum morem Catholicorum, pa-
lam, intelligibiliter, cum discretione, pure,
sine hæresi, simpliciter, sine scientiæ iacta-
tione, sine adulazione, & coniungendo vitæ
bonæ exemplum, cum confusio & igno-
minia sit, Iesum Crucifixum Magistrum
pauperem atque esurientem, fratriis præ-
dicare corporibus: ieuniorumq; doctrinam
rubentes buccastumentiaq; ora pro-
ferre. b

- E S C H O L I A .
a ca. fin. §. fin. 43. distinct.

X

b. can. Ecclesia principes. 4. 35. distin. ex ali. A
uo Hieronym. ad cap. 2. Micheæ. 2.

C A P V T VI.

1. Qui debeant audire predicationes.
2. Cum excommunicatis sine peccato quan-
do communicetur.

In ter cætera, † quæ ad salutem pertinent
populi Christiani, pabulū est verbi Dei:
sicut enim corpus materiali, sic anima spi-
rituali cibo nutritur, nec ex solo pane vi-
uit homo, sed de omniverbo, quod procē-
dit de ore Dei. a Interesse itaque debent
Christiani concionibus sacris, & diligen-
ter verbum Dei accipere. Imo omnes ad
audiendam prædicationem verbi Dei ad-
mittendi, infideles, Hæretici, Iudæi, quia
forsitan conuerti ad fidem eo modo pote-
tunt. c

2. Neque excommunicati sint, † qui ex-
communicato in his, quæ pertinēt ad ab-
solutionem vel salutem animæ, in locutio-
ne participant: d quocirca etiam ab excō-
municatis prædicatores possunt elemo-
synas accipere, e. & licet prædicare ea ra-
tione inter Iudæos & Paganos Euangeli-
cam veritatem, & pariter licet prædicato-
ribus Euangelizantibus edere ab iisdem
proposita, f verbum Dei per se honoran-
dum & salubre, nec contemni ideo debet,
si aliquando prædicator aliquo crimine
laboret. g

S C H O L I A.

- a. c. inter cætera 1. §. de offic. indic. ordina. lib.
1. tit. 3. 1. diui Matthai 4. Luca 4. Deut.
cap. 8.
- b. can. interrog. 94. 1. que. 1. ca. omnes fideles
62. de consecr. dist. 1.
- d. ca. cum voluntate 52. de senten. excommu-
can. cum excommunicato 1 1. quæstione
tertia.
- e. dicto ca. cum voluntate. §. prædicatores, de
senten. excommunicationis.
- f. ca. quam si laudabile 10. de Iudeis, libr.

5. titul. sexto, ubi Glossa excipit, nisi que
proponuntur eis, expresse fuerint idolis im-
molata.

g. cap. fin. §. fin. 83. distin. ubi ratio, & pro-
baatio ex sacra pagina, super Cathedra
Mosis federunt scribæ & Pharisæi, &c.
Bene vivendo, & bene docendo, instruit
præparator, quomodo oporteat vivere: Be-
ne docendo, & male vivendo, Deum in-
struit, quomodo debeat eum condemnare:
capit. final. 40. distinctione.

C A P V T VII.

Finis prædicationis.

In summa, quilibet Euangelicæ verita-
tis præparator, ita deber in Ecclesia Dei
laborare, ut defuncto Fratri, id est, Christo,
fuscite semen, qui pro nobis mortuus est,
& quod suscitatum fuerit eius nomen ac-
cipiat. a Bona doctrina prædicantium apia
est lauare animas credentium a foribus
peccatorū: b quamuis id semper non con-
sequatur. c

S C H O L I A.

- a. cap. octavo olim, 8. quæstione prima, ex
duo Augustino contra Faustum Ma-
nicheum, libr. 3. 2. capit. 10. & hunc finem
proponere sibi debet præparator, laudem &
gloriam Dei, & lucrum annorum, in can-
rensumini. 65. 16. q. 1.
- b. ca. fin. §. fin. 83. distin.
- c. ca. inter cunctas, §. ideoque, de Privilégio
in Extraherentibus communibus.

D E OBLATIONIBVS
Ecclesiasticis.

T I T V L V S XXIII.

- a. Tractatur libr. 3. Decretalium titul. 30. in Sexto,
libr. 3. tit. 13. in Clemen. libr. 3. tit. octauo. can.
qui sacerdotes 10. quæstione prima, ca. si quis ira-
fuerit. §. hac nimisrum, cum tribus sequentibus
13. quæst. secunda, eo pertinere potest titulus, de
eleemosynis qui loquitur de mendicantibus va-
lidis. lib. 12. C. tit. 25.

C A P .